

ПРОТОКОЛ

№ 148

гр. Пазарджик, 12.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Илиана Г. Д.а Васева

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
и прокурора Д. Г. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Илиана Г. Д.а Васева Гражданско дело № 20235200100695 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Ищецът **Н. В. К.** се явява лично и с адв. Л. К. – упълномощен да го представлява.

За Прокуратура на Република България се явява прокурор П.. Същата се явява и в изпълнение на разпоредбата за участие на прокурор в съответната на съда за разглеждане на делото прокуратура.

Явяват се свидетелите И.И.Я., П.В.Ц., Е.ТК.-А.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което и на основание чл. 142 ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА Досъдебното производство № 25/2018 г. и **ПРИЛАГА** същото по настоящото дело.

АДВ. К.: Моля да се приложи, но от справката, която извърших, констатирах, че в досъдебното производство липсва второто дисциплинарно производство, което е започнало във връзка с това досъдебно производство в ОД на МВР – П., където К. се е преместил на работа в резултат на

повдигнатото обвинение тук - в П.. Това обстоятелство е описано и в исковата молба. Затова правя искане, да бъде, ако е необходимо, да ни се даде възможност да представя молба в тази насока, да се задължи третото неучастващо по делото лице, а именно: ОД на МВР – гр. П., да представи дисциплинарното производство, което е образувано по повод досъдебното производство, което е приложено в кориците на делото по отношение на Н. К.. След като се премества на работа в гр. П., от там – странно, но образуват още един път дисциплинарно производство по същия случай. Там е текло второ дисциплинарно производство.

ИЩЕЦ К.: Нямахме резултат докато не се преместих в Пазарджишката дирекция, удължаваха го. Давах много пъти обяснения, искаха ми обяснения и чакаха решение на прокуратурата как ще приключи, затова всеки месец ме викаха да подписвам удължаване с по един месец всеки път. Това продължи около година и половина. От преместването ми в ОД на МВР – П. до връщането ми в ОД на МВР – П. там имаше проверка. Вече след като аз се преместих обратно в ОД на МВР – П. там приключи, защото вече не съм техен служител.

ПРОКУРОР: Уважаема г-жо съдия, с Ваше определение от предходно съдебно заседание досъдебното производство е допуснато и прието като писмено доказателство. Считам, че искането за изискване на данни за дисциплинарно производство спрямо ищеца е несвоевременно, тъй като допълнително доказателства по чл. 127 от ГПК могат да се представят с исковата молба, а в предходното съдебно заседание такова не е депозирано. Освен това считам, че това няма връзка с производството.

АДВ. К.: Искането не е ново. Смятах, че дисциплинарното производство би следвало да се намира в кориците на досъдебното производство, но в кориците на досъдебното производство се намира само дисциплинарното производство, което е образувано и водено при ОД на МВР - П.. Има значение продължаващите действия от страна на висшестоящите органи в системата на МВР по отношение на К. за извършени допълнителни дисциплинарни производства по повод на повдигнатото обвинение, което е прекратено.

ПРОКУРОР: Оспорвам тези обстоятелства, тъй като те не се дължат на действия на ответника в крайна сметка. На нас не ни е известно по какъв повод е било образувано и било ли е образувано второ дисциплинарно производство. Първото дисциплинарно производство е било проведено преди образуване на досъдебното производство и то не е иницирано от прокуратурата. Там са се самосезирали след телевизионното предаване „Г.Е.“ по сигнал на граждани и то е приключило преди образуване на досъдебното производство.

АДВ. К.: Не. Дисциплинарното производство е образувано по повод на изрично писмо от прокуратурата до ръководството на съответната дирекция на ОД на МВР, която е сигнализираща за започнатото досъдебно производство и е изисквала особено отношение към съответните служители. По същия начин е и в П.. В кориците на досъдебното производство има едно писмо, което е от прокуратурата, в което сигнализират директорите и указват стриктно да се спазва мярката за неотклонение, която е взета, вкл. и да се дава постоянна информация какво се случва. И за това има много приложени доклади.

От колегите му в П. не успяхме да осигурим свидетел, защото К. като се премести на работа в П., вече няма контакт с тях и няма как да ги помоли да дойдат и да присъстват, но за тези обстоятелства знаят и колегите му тук - в П..

Съдът счита, че следва да пристъпи към разпит на допуснатите и явяващи се в днешното съдебно заседание свидетели, като след тези разпити ще се произнесе по искането за прилагане на дисциплинарното производство, провело се срещу ищеца на територията на ОД на МВР – П..

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА в качеството на свидетели **И.И.Я., П.В.Ц., Е.ТК.-А..**

*Сне се самоличността на свидетеля **И.Я.**, както следва:*

И.И.Я. – ** г., българин, бълг. гражданин, неженен, неосъждан, без родство и служебни взаимоотношения със страните по делото.

На свидетеля се разясни отговорността по чл. 290 от НК.

СВИД. ЯНКУЛОВ: Познавам Н. К. от доста години – от 2010 г. Аз съм командир на отделение на смяна в ОД на МВР - П. и Н. работеше в това

отделение като полицаи от 2010 година. Служебните ни отношения продължиха докато дойде момента Н. да се премести в гр. П..

К. се справяше много добре със служебните си задължения от гледна точка на чисто изпълнение на задълженията като полицаи, от гледна точка на документалната част, което е пак част от нашите задължения. Като служител винаги е имал само добри прояви и може да се каже, че беше един от колегите, от които младите като дойдат, взимаха пример от него.

Мисля, че не е наказван за неизпълнение на служебните задължения, докато дойде момента във връзка с това, за което сме на това дело.

К. изпълняваше задълженията си в участък „И.“ като патрулен полицаи, но ние работим заедно в една смяна. Този участък се отличава от другите участъци, защото това е най-натоварения участък, най-натоварения район на РУ - П. поради преобладаващото население, което е от ромски произход. Усложнената обстановка се изразява в това, че самите живущи в този квартал не винаги спазват предупрежденията, предписанията на органите, често се стига буквално до сбиване и много често се налага останалите патрули да ходим да им съдействаме на проверка, за да не се стигне до там. Необходимо е по-често използването на сила, когато се налага някой да бъде задържан.

Имам преки наблюдения какво въздействие оказва това на К.. Самият случай, когато е станал инцидента с Н., аз съм бил или в отпуск, или съм бил в дневна смяна, но между нас се знае и се коментират по-тежки ситуации, и може би на следващия ден или след ден-два, разбрах, че по медиите имаше някакъв скандал. Мисля, че буквално след ден-два или малко след това се разшумя за инцидента и аз му се обадох и му викам: „Това сериозно ли е?“ Мисля, че проверих първо отразените сигнали, кой патрул е ходил на сигнала и по това се ориентирах. Проверих кой патрул къде е пратен на сигнал.

Спомням си какво беше отразено, защото аз и с него проведох разговор, проведох разговор и с дежурния, който беше на смяна в Районното, защото буквално бях шокиран, познавайки го и в интерес на истината, ако за някой друг бих се замислил, за него не се замислих, че може да е така. Викам му: „Човек, какво става? Много добре те познавам. Знам те как работиш.“ Заинтересувах се как е станало. Първия път го питах: „Добре. Защо това момче не сте го задържали?“ Те ми обясниха как се е държал, че се е държал грубо. От него разбрах в случая, че е пратен, понеже е няма друг патрул. По принцип колегите, които са в участък „И.“, обслужват само участък „И.“, но

когато има недостиг и другия патрул е пратен по селата, се налага друг патрул да пратим и затова са го пратили в друг район да обработи сигнала. Обясни ми, че сигнала е бил за висока музика, че човекът се е държал арогантно, въпреки че са го предупредили. Искали са да му оправят положението на момчето – доколкото разбрах, мисля, че дете му се е родило, или нещо такова беше. Викам: „Добре де, задържали сте го. Защо тогава го пуснахте?“ Единственото, което аз установявам на 100 % (Законът ни дава до 24 часа да го задържим), е чисто човешки фактор - че жена му е в болницата и е родила, и няма кой да гледа другото им дете. Доколкото разбрах, жена му е родила дете в болницата, а пък той има друго малко дете, което в момента той отглежда в апартамента и от тази гледна точка, поради тази причина, те не го задържат за дълго, само за периода, в която да му оформят документите документално и да го пуснат.

Доколкото разбрах, скандалът се разрасна, или така знам аз, защото виждаш по медиите човек, който го познаваш като служител и казват, че е употребена груба физическа сила, че колегите са си превишили правата. Даже никакви спомени имам за снимка, че даваха по новините, със синина на този човек.

След тази случка моето отношение към К. не се промени, защото аз познавам човека, но познавам много колеги, които започнаха някак да го отбягват, да говорят зад гърба му да говорят, че той е станал жаргонно казано „медийна звезда“, дават го по телевизията.

Имало е случаи след това, което стана, когато Касабов стана много нерешителен човек, а особено в участък „И.“ някой път се налага твърдост. Понякога, когато проявяваш мекост, те буквално ти се казват на главата. Това нещо започна да му липсва и аз съм си говорил с него много пъти, и това си го обяснявам главно с тази случка. Просто много по-често се налагаше да ходят за съдействие и други коли от другите райони, вкл. и аз, за да окажем съдействие, за да решим случая. Това си го обяснявам само с този случай, защото знам преди как е отреагирал, знам, че това не е човек, който се страхува или се притеснява да си изпълни правомощията. Това си го обяснявам точно във връзка с този случай.

Известно ми е обстоятелството, че К. се премести в ОД на МВР - П., както и причината, поради която се премести там и основаната причина е точно тази – че тук започнаха вътрешни проверки. Имаше даже, че един

колега е споделял, който е бил с него, че като спира граждани за проверка е имало реплики от сорта: „Ето го тоя, дето го даваха по телевизията, тоя бияча“, и това му се отрази психически. Дори, в личен план, когато сме се виждали с него, той не беше същия. Мисля, че сам поиска да бъде преместен в ОД на МВР- П..

Поддържахме контакти, чувахме се докато Н. беше в П.. Около година и нещо остана там.

Тук – в П. - имаше дисциплинарно производство по отношение на него. За моя и изненадата разбрах, че и в П. е същото и просто Н. беше отчаян. Той се махна от тук, за да отиде там за нова среда и да се отърси от това, но се оказа, че там е същото и има дисциплинарно производство по същия случай. От него разбрах за това. След това отиде да работи в РУ – П., и в момента е там.

Специално за обвинение не зная дали имаше повдигнато, но вътрешна проверка със сигурност имаше, но за прокуратурата не мога да кажа конкретно - мина много време, но мисля, че имаше някакви действия срещу него от прокуратурата. Той буквално беше човекът, който не можеше да се появи без да стане въпрос за инцидента.

К. ми е споделял, че има притеснения да си изпълнява служебните си задължения. Аз съм провеждал няколко разговора с него и съм го питал: *„Какво се случва, какво става с теб? Ти си друг човек. Знам те как работиш.“* Даже това е една от причините да работи в участък „И.“, защото там трябва такива хора. Отначало от неудобство не искаше да го каже, но после каза, че това всичко му се е отразило доста на психиката и на служебните задължения и точно затова казах, че стана по-мек от гледна точка на това, че се колебаеше, когато трябваше по-грубо да действа - естествено в рамките на закона – да се сложат белезници примерно и т.н.

След като К. отиде в участък „И.“, ръководството забеляза начина му на работа и затова го направиха командир на отделение в Участък „И.“.

Знам, че са предприемани действия от прокуратурата, но не знам какви. Знам, че са му взети отпечатьци. Знам, че го викаха в службата и си му взеха пръстови отпечатьци и си го водеха като престъпник след като е регистриран. Правим полицейска регистрация, когато дадено лице е извършило престъпление – примерно грабеж или някакво друго престъпление. Имам наблюдение как му се отрази тази полицейска регистрация. Зле му се отрази,

много тежко му се отрази на психиката и доколкото знам, вземаше някакви медикаменти.

Не съм се интересувал как е приключила дисциплинарната проверка. Не знам дали му е наложено дисциплинарно наказание. Йерархическа зависимост има дотолкова, доколкото като съм нощна смяна, аз съм началник на отделение, но Н. си има преки ръководители и тези работи не минават през мен.

След като ми се обадиха, после гледах на запис предаването на „Г.Е.“. Не споменавах имена. Ако бяха споменали имена, нямаше нужда да му се обаждам.

Доколкото зависи от мен, аз, вкл. и на работа и в личен план, съм му оказвал съдействие на Н.. Винаги съм се опитвал да го предразположа и съм му казвал, че това е един инцидент и не би трябвало да му влияе на работата, въпреки че ако се поставя на негово място, може би и на мен щеше така да ми се отрази.

Имаше дежурни в ОДЧ, които приемат сигналите, които също го подкрепяха. Даже ние знаехме, че като го пратят на сигнал К. след този инцидент, имаме готовност да реагираме, защото знаем, че той стана по-нерешителен. Много колеги го уважават е доста колеги го подкрепяха в личен план.

Моето впечатление е, че за съжаление отношението на някои от началниците се промени в негативен аспект, защото аз знам преди това какво е било отношението към него – затова го направиха и командир на отделение в участък „И.“ – знам какво беше и отношението след това. След това отношението беше като към човек, който е сгрешил някъде е и е под ударите на закона.

Говори ли сме много с него за това, дали се чувства виновен и точно това му тежи, защото той знае, че си е свършил всичко по перфектния начин, както трябва да се свърши – каквото трябва, го е направил, включително и това, че го опуснал почти веднага (той трябва да остане известно време докато се изготви документацията), не се е възползвал от 24-те части, просто е постъпил в чисто човешки план, гледайки, че този господин си е оставил детето и трябва да отиде да си го гледа. Точно това му тежеше, защото ти си човек, постъпваш човешки и получаващ насреща това. Това нещо, според мен, го срина.

Свидетелят се освободи от съдебната зала със съгласието на страните.

Сне се самоличността на свидетеля П.Ц., както следва:

П.В.Ц. – ** г., българин, бълг. гражданин, женен, неосъждан, без родство с ищеца и служебни отношения с прокуратурата.

На свидетеля се разясни отговорността по чл. 290 от НК.

СВИД. Ц.: Познавам г-н К.. Работили сме заедно по повод служебните ни задължения. Познаваме се от времето, когато дойде да работи в участък „И.“. Точната година не си спомням, може би около 2010 г. Аз бях там преди него, когато той се появи като млад кадър и той започна работа при нас в участъка. Тогава аз бях командир на отделение в участък „И.“. К. беше назначен към нас и даже сме работили почти постоянно заедно и имам наблюдения как си изпълняваше задълженията. В професионален план той е много дисциплиниран, отговорен, бързо навлезна в работата, познава нормативната база и работеше изключително добре.

Участък „И.“ се отличава с по-специфична дейност. Това е най-натовареният район в П., може би и в цялата област. Редки случаи има, когато на съответния колега не му се отрази добре, не му понася работата там, се е случвало да ги преместят на друго място. Не всички се справят там. Н. К. се справяше перфектно с работа, изключително доволен бях от работата му. Колективът там беше много сплотен и всеки разчитаха на колегите, които работим. Никой не е имал притеснения, че ще работи с Н. К. в екип. Винаги е бил отговорен, вършил си е работата. И най-вече е справедлив.

Запознат съм със случая – буквално няколко дни след случая разбрах. Те, нещата се разбират бързо и лесно. Още повече, че миналата година август месец аз бях младши оперативен дежурен в Районно управление – П. и съответно пак сме работили заедно до момента, докато Н. се премести в П., защото аз им подавах сигналите, на мен отчитаха дейността и работата. Не само на мен, а и на колегите, които са работили в Дежурната. Точно за въпросния сигнал, аз си тръгнах малко преди това, защото бях дневна смяна, а на другата вечер бях нощна смяна и вече знаех какво се е случило.

Първоначално нямаше чак такава гласност, но впоследствие вече, след като беше излъчен репортажа по сигнал на господина, който се обади на Нова телевизия или не знам на коя телевизия. Имаше един репортаж на „Господари

не ефира“. Аз гледах този репортаж. По памет жалващият се споменава, че бил бит от полицаи, нарушили му нещо правата, и ей такива неща. Твърдеше, че е бит в полицията, но това няма как да стане.

Имаше доста конкретика в самото говорене в ефира на „Г.Е.“, където се споменава квартала и т.н., за музики, но беше забравил да спомене съпротивата, която е оказал на патрула жалващият се. В репортажа нямаше конкретни имена, но ние нямаме десетки или стотици такива случаи, които идват от „Г.Е.“ и е лесно да се свърже. Още повече, че във връзка с този сигнал, малко след това, в рамките на две седмици вече започнаха да се образуват други дисциплинарни проверки срещу колегите и оттам вече се свързват нещата.

Определено К. се промени след започването на проверките по отношение на него. Стана по-притеснителен, защото едно медийно отразяване си оказва влияние. Проблемът в МВР е такъв, че никой не го интересува някой колега виновен ли е или е невинен. Презумпция за невинност при нас я няма и в момента, в който има излъчен някакъв репортаж по телевизиите, се очаква някаква реакция – дали ще е от страна на ръководството – гледат по коренно различен начин вече на съответния колега; дисциплинарката е на 100 % задължителна, и се започва един вид тормоз с многократни викания за писане и т.н., заради което е нормално, още с излъчване на репортажа, колегата да е притеснен. След образуване на дисциплинарката беше още по-притеснен. Ние сме си говорили много пъти по тази тема. Опитвал съм се по някакъв начин да го успокоя него, съответно и другия колега, който беше, защото се познаваме, работили сме заедно. Най-малкото съм му оказвал морална подкрепа, като съм му казвал, че ще направим каквото можем и ще помогнем с каквото можем и по дисциплинарката.

АДВ. К. (въпрос): *В тази информация, която се получи в публичното пространство, че има побой и оказано насилие в полицията, това нещо може ли да се случи и очаквате ли лично от Н. К. да е направил, да е извършил такива действия?*

СВИД. Ц.: Да видя такова нещо, няма да повярвам, защото Кольо няма да го направи това нещо. Категоричен съм. Още повече, за това, което твърди въпросното лице, има достатъчно камери, които ще заснемат такова нещо и няма как да стане. В случая не съм бил аз дежурен тогава, но няма мл.

оперативен дежурен, който ще чуе нещо в коридора, и няма да реагира. Определено имаше колеги, които си промениха отношението към Н.. Някои започват да странят от него в момента, когато разберат, че му е повдигнато обвинение. Имаше коментари между колеги, които естествено, че достигат и до неговите уши – че е престъпник, и т. н. В полицията презумпцията за невинност я няма.

Знам, че имаше подигнато обвинение срещу колегите на база на този репортаж. Не съм сигурен, дали въпросното лице е пуснало директно жалба в прокуратурата, но предполагам, че може да е пуснало. Имаше повдигнато обвинение срещу К. и колегата, който работеше с него в екип.

Имаше промяна в поведението на Н. след повдигане на обвинението. Н. е много съвестен и принципен човек, и някой да го сочи с пръст и да му каже, че е престъпник, за него е голям шок. Имайте предвид, че при повдигане на обвинение, следва една криминалистична регистрация и буквално колегата е регистриран като престъпник. Това е нормално да му се отрази, предполагам как го е изживял. Имам преки наблюдения. Търсили сме го за кафе и т.н., извън работно време, но не му се срещаше с колеги. С част от колегите избягваше да се среща. Преди инцидента имаше значително повече контакти. Соченето с пръст се отразява. Който не го е изпитал, няма как да го разбере. Още повече, че се натрупаха няколко проверки по един и същи случай, което не е редно.

АДВ. К. (въпрос): *Знаете ли дали се провеждат конкурси за кариерно израстване във Вашата система?*

СВИД. Ц.: Провеждат се конкурси за кариерно израстване при освобождаване на места. Обявяват се и се провеждат конкурси за израстване в длъжност. Н. трябваше много отдавна да е израснал в длъжност, но това му се отрази. Много преди това нещо да се случи Н. се подготвяше за такива конкурси, но вече след като бяха повдигнати обвинения срещу него, конкурсите за него приключиха, защото има пречка да се яви. Ако има висящо производство, това е пречка да се яви. В условията за кандидатстване висящо производство е пречка да се яви. При конкурсите за израстване е като при постъпването – същата работа се - иска се свидетелство за съдимост, което докато тече проверката ще е чисто, но има една друга справка - че не трябва да има следствено дело.

ПРОКУРОР (въпрос): *Колко конкурса бяха обявени в този период, в*

който той би могъл да участва?

СВИД. Ц.: За последните 5 години са били обявени и са проведени над 10 конкурса. Не мога да кажа точно за периода, в който е имало висящо производство, колко са били, но със сигурност е имало. Н. е споделял конкретни конкурси, включително и за районен инспектор в П.. Имаше и места за инспектор в „К.П.“ в РУ – П.. Н. имаше огромно желание да стане инспектор в „К.П.“. След това вече, дори да има желание за продължаване на образование, до момента докато не приключат всички тези дела, това няма как да се случи.

Свидетелят се освободи от съдебната зала със съгласието на страните.

Сне се самоличността на свидетеля Е.К., както следва:

Е.ТК.-А. – ** г., българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, съпруга на ищеца.

На свидетеля се разясниха правата по чл. 166 от ГПК и отговорността по чл. 290 от НК.

СВИД. К.А: Желая да бъда свидетел. От 15.08.2020 г. сме в брак с Н. К.. Към 2018 г. се познавахме. Ние се познаваме някъде от 10-тина години, а в по-близки отношения сме от 2017 г. Имам наблюдения върху него, защото живеехме известно време на семейни начала. В началото беше позитивен, имаше планове за бъдещето, весел, комуникативен, излизаше, срещаше се с приятели, по-голямата част са полицаи. Намираше време за всичко - да учи, да работи, да отделя време за себе си – общо взето беше един съвсем позитивно настроен човек.

Знам за случая, в който Н. беше обвинен за полицейско насилие. Аз си живеех основно при него. Една вечер той ми разказа за един от случаите, на които е бил повикан на сигнал. Той много рядко говори за сигналите, на които ходи в работата си, но ставаше въпрос за дете. В същото време аз учех „Социална педагогика“ и постоянно говорих къде сме ходили на практика и е свързано с деца, като посещавахме главно домове за деца и социални институции. Тогава той ми каза, че е попаднал на много странен сигнал - слушане на силна музика, тютюнев дим, шум, нетрезво състояние, и че задържали лице, което в последствие казало, че 7-годишното му дете е съвсем самичко. Аз в първия момент се изсмях на това, помислих, че е шега, защото

реално в такава обстановка при вече задържан, да кажеш, че имаш дете в къщи, аз казах, че той или се е бързикал с вас, или нещо друго. Н. каза, че той е казал, че жена му ражда и детето му е само в къщи. Той каза, че е поканил човека да слезе долу, за да му напишат акт за музиката. Не ми разказа с подробности, какво се е случило, но каза, че човекът е казал, че има 7-годишно дете само в къщи, за което няма кой да се грижи. Коментирахме главно за детето. Каза, че за пръв път му се случва да задържат някой и да го пуснат след около един час, и колега да му викне такси, за да се прибере в къщи, защото има дете. Н. останал да описва документи, а колегата му излязъл с него да му хване такси – на задържания, за да може да се прибере по-бързо.

Разбрах, че е подадена жалба срещу него и има дисциплинарна проверка – като дати не мога да кажа. Н. каза, че този, който са освободили, се е жалил, че е бил бит от него и от колегата му. След това не знам колко време се мина, в разговор с една позната, тя ме пита: *„Гледа ли „Г.Е.“ за някакво полицейско насилие в П.?”*. Аз по принцип не гледам, но тогава ми стана интересно. Това беше качено в социалните мрежи. Тогава го изгледах и при самия разказ, че става въпрос за детето, което е оставено само в къщи, предположих, че става въпрос за същия случай. Обадих му се на Н. да го питам за един и същи случай ли става въпрос. Той ми вика: *„Нека да говорим, като се видим“*.

Честно казано Н. почти не говореше. Аз задавах въпроси, а той вдигаше рамене и ми казваше: *„Не мога да ти кажа за едно нещо, че е така, когато не е така“*. Той каза, че това нещо не е така. Той казваше: *„Аз исках по възможно най-бързия начин човекът да се прибере, за не е детето само, а в един момент излизам престъпник. Всички ще знаят, щом и ти си разбрала“*. Той знае, че не гледам такива неща. Много бързо се разчува информацията и се свързва с неговото име. Колегите, с които е работил, гледали на въпросната дата кой е бил на смяна и кой е отработил сигнала, и вече се започва сочене с пръст и лошо отношение. Той буквално се отдръпна. Не искаше да излиза, да се среща с приятели. В един момент стана много агресивен. Не даваше да го питаме абсолютно нищо. Затвори се в себе си. Започна вечер да се събужда, да става, да обикаля из апартамента, излизаше на терасата, седеше. В един момент започнахме да му мерим кръвното, защото той не ядеше, вечно беше отпаднал. Аз очаквах, че ще му е ниско кръвното, а той започна да вдига кръвно. Искахме, с майка му, да го заведем на лекар, но той отказа, защото

щели още повече да му се подиграват за това, че бил престъпник, че бил недобре и трябвало да го гледат доктори.

Тогава работеше един д-р Б., и ние го помолихме да му изписа хапчета, за които да не се разбира, че ще ги пие, защото той си мислеше, че ще му се подиграват за това. Изписа му хапчета за пулс и кръвно, защото пулсът му беше много ускорен. Отказа категорично да посети специалист. Помолих да му изпишат и някакви хапчета, за да може вечер да спи, но на мое име. В началото Н. отказваше да ги взима, защото било рисково - можело да му направят някакъв тест и тези хапчета можело да се отразят на теста и после да кажат, че той приемал хапчета.

Стана изключително различен от това, което е. В порядъка на 3-4 дни беше кълбо от нерви – нито сядаше с нас, нито говореше с нас. Влезе, изкъпе се, излезе на терасата. Тръгне нанякъде. Нещо го питаш, започне да нервничи: *„Оставете ме! Аз, ако искам да ви кажа нещо, ще ви кажа. Нищо ми няма.“*

Впоследствие вече седна и каза, че е бил третиран като престъпник, че са му снемали отпечатыци, че му е направена криминална регистрация и животът му е бил съсипан и вследствие на тази случка ще остане без работа.

Н. тогава се беше записал да учи право и нямаше как да се запише за конкурси, тъй като течеше дисциплинарна проверка. Мисля, че вече проверката беше приключила, когато той се премести в П., но по някакъв повод там беше образувана втора проверка за същия случай. Тогава по какъв повод и как е достигнала информацията до колегите му, че с предписание от прокуратурата или от прокурор, бил много опасен и трябвало да се следи, за което там започнали да му се подиграват. Тази информация е достигнала до П. и началникът му започнал да му отделя повече внимание по време на инструктажите, които са за работа, и го свалиха от патрула с твърдението, че може да създаде проблеми и да повлече и други колеги в П., и никой не искал да работи с него. Бяха го сложили в една кабинка на задържаните автомобили като пазач. Около година и половина работи в П. при тези условия. Свалиха го от патрула и той много тежко го изживя, защото започват да го игнорират. Колегите го гледат с други очи, а не като полицаи, а като човек, който не е способен да изпълнява службата си и по-скоро, че може да им навлече проблеми, отколкото да им е в помощ.

След това се премести в участъка в Б., към П., и се га е там. В началото беше в патрула, сега е в „К.П.“. От 2022 година е в „К.П.“ – малкият не беше

роден. Образованието си го завърши 2023 г. Беше го оставил, не се явяваше на изпити след повдигане на второто обвинение. Второто обвинение беше в средата на 2021 г. Тогава абсолютно не искаше да се явява на изпити, беше изгубил всякаква мотивация, нямаше желание за нищо. Аз трябваше да раждам декември месец – тогава ми беше термина, а на него му повдигнаха обвинението в средата на годината. Той започна да се притеснява, че ще остане без работа, това дете няма как да расте, всички ще го сочат, баща му е престъпник, изгонен от полицията, ние сме в малко градче, всички ще знаят. И в един момент вика: „Ако ме вкарат в затвора, аз няма да го видя“. И буквално тогава радостта, че се чака дете вече я няма.

Отидохме тогава с него до Велинград да си вземе решението и тогава вече прочете, че е приключило. Аз бях с него и му казах: „Приключи“, но той вика: *„Да, ама не се знае, дали няма пак да стане нещо, защото много пъти приключва и продължава“*. В началото не изпита облекчение, че е приключило производството. Мисля, че бяха минали повече от 10-ина дни, когато аз го накарах да провери (той не искаше да провери). Той ми вика: *„Аз съм сигурен, че адвоката ще ми се обади и пак ще ходим“*. Тогава вече го накарах да провери. На затваряне на телефона той каза, че не вярва, че е приключило.

АДВ. К.: С оглед разпита на свидетелите, стана ясно, че са провеждани конкурси за израстване в кариерата. Затова ще искам да се представи справка от „Човешки ресурси“ при ОД на МВР за периода след повдигане на обвинението от 21.11.2018 г. до прекратяването на досъдебното производство – последното е 25.07.2022 г., има ли провеждани конкурси за повишаване в длъжност, колко са на брой и за колко позиции при ОД на МВР – П..

ПРОКУРОР: Аз се противопоставям на това искане, тъй като се събраха гласни доказателства, че такива конкурси е имало. Още повече твърди се, че той е изявил желание пред свидетеля Ц. за участие в конкурс за районен инспектор в РУ – П.. Ако се изисква някаква информация, то тя трябва да бъде насочена по отношение на конкретната длъжност.

След изслушване на показанията на свидетелите Ц. и К.а, съдът намира за основателно искането да се изиска от ОД на МВР – П., дисциплинарно производство, което се твърди, че е било образувано срещу ищеца във връзка със същите действия, за които му е било повдигнато обвинение. Още повече, че се твърди, че уведомяването за тези обстоятелства и повода за

образуването на дисциплинарното производство в П. е свързано с подаване на информация от прокуратурата. Тези обстоятелства следва да бъдат изяснени - както повода, по който е започнало дисциплинарното производство в П., така и действията, които са извършвани, и за които информация даде самият ищец, и продължителността на дисциплинарното производство.

Също така, от значение е да се изясни с официална справка от ОД на МВР – П., дали е имало конкурс и за какви длъжности, доколкото показанията на свидетелите бяха общи и недостатъчно убедителни за установяване на тези обстоятелства.

По посочените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА от ОД на МВР – П. да се приложи по настоящото дело дисциплинарно производство, образувано срещу ищеца по делото, след преместването му на работа в ОД на МВР – П. през месец ноември 2018 г.

ДА СЕ ИЗИСКА от ОД на МВР – П. информация за това, дали са били обявявани и провеждани конкурси за израстване в длъжност в периода 21.11.2018 г. – 25.07.2022 г., като се посочи за каква длъжност е бил всеки от тези конкурси и кога е бил обявен и проведен.

Съдът счита, че делото следва да бъде отложено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за **02.04.2024 г. от 11:00 ч.**, за която дата ищецът уведомен, уведомен и адв. К.. Прокуратурата на Република България и Окръжна прокуратура - П. уведомени чрез прокурор П..

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:42 часа.

Съдия при Окръжен съд – П.: _____

Секретар: _____